

τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀνδρείου λαοῦ, ὃν διώκουν μὲ τὸ ξίφος ἐκ τῆς μιᾶς χειρὸς μὲ τὸν σταυρὸν ἐκ τῆς ἄλλης. Ὁ Ἰοβάν Βουκοτιῆ ἠλευθέρωσε, τὸ 1524, τὸ φρούριον Γιάτση, ἐν Βοσνίᾳ, ὅπερ 8000 Τοῦρκοι ἐπολιόρκουν, τὸ 1604, ὁ Ἀλῆ πασσᾶς, θεωρούμενος ὡς ἀήττητος, ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Σκούταρι, μετὰ πολλῶν ἡμερῶν μάχην· τὸ 1612 ὁ Μεχμέτ πασσᾶς, θεωρούμενος ὡς ὁ πρῶτος στρατηγὸς Τοῦρκος, ἠττήθη.

Τὰ πολεμικὰ ταῦτα ἔργα εἶνε τὸ προανάκρουσμα ἐκείνων ἄτινα θὰ ἀκολουθήσωσιν. Ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἦτταν τοῦ Μεχμέτ πασσᾶ, ὁ διάδοχος αὐτοῦ Ἀρσλάν πασσᾶς, ἐξεστράτευσε μετὰ 60,000 ἀνδρῶν· ἀλλὰ μετὰ σειρὰν πολλῶν μαχῶν ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὰς ἀποτυχίας ταύτας, ἡ Πύλη δὲν ἀπώλεσε τὸ θάρρος αὐτῆς. Ἐτι περισσότερον, τὸ 1623, ἐκήρυξε τὸ Μαυροβούνιον ὑποτελὲς αὐτῇ καὶ ὅπως ὑποτάξῃ πληθυσμὸν 55,000 ψυχῶν, ἔπεμψε στρατὸν ἐξ 80,000 ἀνδρῶν. Ὁ διοικῶν αὐτὸν Σουλεϊμάν πασσᾶς προσέβαλεν ὀρμητικῶς, ἀλλὰ μετὰ 20 ἡμερῶν πάλιν ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ ὡς οἱ προκάτοχοί του.

Ὁ πόλεμος ἐφαίνετο βραδύνων, ὅτε τὸ 1688, ἡ δημοκρατία τῆς Βενετίας, ἣτις εἶχε συμμαχήσει μετὰ τῆς Αὐστρίας, ὅπως πολεμήσῃ μετὰ σφοδρότητος τοὺς Τοῦρκους, μετὰ τὴν δευτέραν πολιορκίαν τῆς Βιέννης, προσεκάλεσε τὸ Μαυροβούνιον ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν ταύτην. Ὁ βοεβόδας Βογδάνοβιτς ἐδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην μετὰ προθυμίας, τῆς δὲ Βενετίας παραχωρησάσης ὅπλα, πολεμοφόδια καὶ στρατιώτας, οἱ Μαυροβούνιοι ἐπανάλαβον τὴν διακοπεῖσαν πάλιν καὶ ἐνίκησαν τελείως τὰ τουρκικὰ στρατεύματα εἰς Μοκρίναν παρὰ τὸ Καστελνουόβον.

Μανιώδης ἐκ τῆς ἀποτυχίας, ἦν ὑπέστη ὁ Σουλεϊμάν